

Sygn. akt II K 323/17

2Ds.246.2017

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Tulliusz Stabryn

Protokolant Małgorzata Łasecka

przy udziale Prokuratora -

po rozpoznaniu w dniu 12.10.2017r. sprawy przeciwko

(...)

urodz. (...) w L.

syna S. i K. zd. Ł.

oskarżonego o to, że :

w dniu 03 maja 2017r. w L. woj. (...) prowadził na ulicy (...) samochód osobowy m-ki M. o nr rej. (...), nie stosując się w ten sposób do decyzji administracyjnej Starosty (...) sygn. akt (...) z dnia 31 stycznia 2012r. o cofnięciu uprawnień kategorii B do kierowania pojazdami mechanicznymi,

tj. o czyn z art. 180a k.k.

I. uznaje oskarżonego A. N. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 180a k.k. i za to na podstawie art. 180a k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego postępowania, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

Decyzją Starosty (...) nr (...) z dnia 31.01.2012 roku cofnięto uprawnienia kat. B wydane A. N. (1) i skierowano go na egzamin sprawdzający kwalifikacje do uzyskania prawa jazdy kat. B. Mimo to A. N. (1) nie przystąpił do takiego egzaminu.

Dowód: decyzja Starosty (...) z dnia 31.01.2012 r k. 5;

wyjaśnienia oskarżonego A. N. k. 54, 34-35.

W dniu 3.05.2017 roku w L., na ul. (...), funkcjonariusze policji zatrzymali do kontroli pojazd marki M. o nr rej. (...). W trakcie kontroli okazało się, iż kierującym pojazdem był A. N. (1), któremu Starosta (...) cofnął uprawnienie do kierowania pojazdami kat. B. A. N. (1) był uprzednio wielokrotnie karany, w tym trzy krotnie za przestępstwo z art. 180a kk.

Dowód: informacje o karalności k. 6-9;

wyjaśnienia oskarżonego A. N. k. 54, 34-35.

Oskarżony A. N. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W swoich wyjaśnieniach podkreślił, iż nie ma czasu na wyrobienie prawa jazdy i przepuszczał, „iż będę dostawał za to karę grzywny, że będę płacił i będzie ok”.

Tłumaczenie oskarżonego wskazuje na jego wysoką demoralizację i brak potrzeby podporządkowania się norm prawnym, w tym wydanym orzeczeniom przez organy administracji państwowej. Zdaniem Sądu postawa oskarżonego wskazuje, iż, żyje on w przeświadczeniu, że może swobodnie naruszać ustalony porządek prawny, albowiem zawsze spotka go za to kara o charakterze wolnościowym, w tym przypadku kara grzywny.

Wyjaśnienia oskarżonego nie budzą żadnych zastrzeżeń, korelują one z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a w szczególności z decyzją Starosty (...). Uzupełnione informacją o karalności tworzą dokładny obraz zaistniałego zdarzenia i postawy sprawcy wobec obowiązujących przepisów prawa i orzeczeń organów państwowych.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż okoliczności sprawy i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony A. N. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 180a kk.

Przepis ten penalizuje odpowiedzialność sprawcy, który prowadzi pojazd mechaniczny na drodze publicznej, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Tym samym A. N. (1) kierując samochodem po drodze wbrew decyzji Starosty (...) wyczerpał przesłanki odpowiedzialności za czyn z art. 180a kk.

Wymierzając A. N. (1) na podstawie art. 180a kk karę 3 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze jego dotychczasowy charakter i sposób życia, jego uprzednią wielokrotną karalność, w tym za przestępstwa z art. 180a kk, znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, przejawiający się lekceważącym stosunkiem do obowiązujących przepisów prawa oraz orzeczeń organów państwowych, brak skruchy.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i czynić będzie zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości.

Zdaniem Sądu wymierzenie innej kary byłoby niecelowe i rodziłoby w oskarżonym niepotrzebne przeświadczenie o tolerowaniu takiego zachowania przez wymiar sprawiedliwości, co w konsekwencji doprowadziłoby do eskalacji jego przestępczego zachowania. Oskarżony musi zrozumieć, iż każde zachowanie sprzeczne z prawem będzie niosło za sobą odpowiednią sankcję prawną. Mimo stosowania wobec niego różnego rodzaju kar, oskarżony nie widzi potrzeby podporządkowania swojego zachowania i życia obowiązującym normo prawnym i orzeczeniom organów państwowych.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego postępowania nie znajdując podstaw do zwolnienia go od ich poniesienia, zaś na podstawie art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty uznając, iż jej poniesienie z uwagi na niewielki dochód byłoby dla niego zbyt uciążliwe.